

Зарявшанъ, на която лѣжатъ Бухара и Самаркандъ). Каранъ съ конницата, безъ знанието на другитѣ прѣдводители, почналь да прѣминува прѣзъ рѣката (въ околноститѣ на Бухара или пѣкъ на Самаркандъ), съ надѣжда да намѣри на другия брѣгъ по згодна за дѣйствието на конницата мѣстность. Като видѣла това, македонската пѣхота, която отстѣпвала въ строй на *пласионъ* или продѣлговать четверождѣникъ, спуснала се въ безрѣдица сжщо къмъ рѣката. Спитаменъ се въсползувалъ отъ това, нападналъ македонцитѣ, заобиколилъ ги, разбилъ и истрѣбилъ почти всичкитѣ, съ исклучение само на 300 души пѣхота и 40 конници, които успѣли да си пробиятъ пѣтъ и да се спасятъ. Като издържалъ такъвъ важенъ успѣхъ съ дѣйствието, които не били лишени отъ искусство, Спитаменъ се върналъ къмъ Мараканда и отново я обсадилъ.

Щомъ се научилъ за станалото, Александръ веднага тръгналъ отъ Александреската за Мараканда, като взелъ съ себѣ си половината етери, всичкитѣ иппасписти, стрѣлцитѣ, агриянитѣ и часть отъ фалангата; останалитѣ войски слѣдвали отзадъ.

§ 16.

7-ия и 8-ия походи въ Согдияна и Бактрияна (328—327).

На пролѣтъ въ 328 година Александръ тръгналъ пакъ за Согдияна, въ която произлѣзли нови смущения. Като оставилъ половината отъ всичкитѣ си войски въ Бактрияна, за да я държатъ въ покорность и да не допушатъ или пѣкъ да усмиряватъ бунтоветѣ, другата ѣ половина Александръ раздѣлилъ на 5 части, съ една отъ които лично тръгналъ за Мараканда. Като прѣмinalи Согдияна по разни посоки и принудили мятежницитѣ, които се затворили въ гра-

Като изменили 1.600 стидии (162 $\frac{1}{2}$ версти) въ три дни, на четвъртия заранъта пристигнали при Мараканда. Спитаменъ билъ снелъ вече обсадата и избѣгалъ въ скитскитѣ пустини. Александръ бързо го прѣслѣдвалъ, пропѣдилъ го въ пустинитѣ и, като се върналъ въ Согдияна, наказалъ жителитѣ ѣ, които взели участие въ вѣстанието, съ истрѣбление, разрушение на жилищата имъ и разорение на земитѣ имъ. Слѣдъ туй, като оставилъ въ Согдияна, за заеманието ѣ, нѣколко хиляди души войска, той прѣминалъ обратно прѣзъ Оксъ и зимата въ 329 сръщу 328 год. прѣкаралъ въ Зариаспъ, въ Бактрияна (близо до Бактра или днешния Балхъ). Тукъ, заобиколенъ съ азиатски раскошъ, посрѣдъ държавнитѣ занятия, празнувания и пирувания, Александръ се явявалъ вече на най високата степенъ на силата и славата, но стрѣмящъ се още по надалечъ, той проектиралъ вече въ ума си по нататашни завоювания на истокъ. Тукъ сжщо македонската войска била усилена съ новодошлитѣ отъ Македония, Гърция и отъ разнитѣ области на сръдняя Азия подкрѣпления.

доветѣ, да се прѣдаджтъ или покорятъ, всичкитѣ 5 части отъ войската отново се съединили при Мараканда.

Между туй Спитаменъ, съ една гѣлапа согдияни и 600 души массагетска или скитска конница, внезапно нападналъ една погранична бактрийска крѣпность, завладялъ я, исклалъ гарнизона ѣ, разорилъ околноститѣ на Бактра, разбилъ отъ засада македонцитѣ, които излѣзли сръщу него въ малъкъ брой отъ този градъ, но скоро въ свой рѣдъ билъ разбитъ и ис-